

Ημερίδα

«Γνωρίζω, Δεν Ξεχνώ, Διεκδικώ: Τα κατεχόμενα σχολεία μας.
Φωτεινές πορείες στον χρόνο»

Περιλήψεις Ανακοινώσεων | Βιογραφικά Σημειώματα

Παρασκευή, 14 Ιουνίου 2024,
Αίθουσα Εκδηλώσεων Π.Ο.Ε.Δ.

Πέτρος Παπαπολυβίου, Ιστορικός, Αναπληρωτής Καθηγητής, Κοσμήτορας
Φιλοσοφικής Σχολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου

*«Η συμβολή της κυπριακής εκπαίδευσης στους αγώνες του κυπριακού
Ελληνισμού για ελευθερία και κοινωνική πρόοδο»*

Η ανακοίνωση στέκεται πολύ συνοπτικά στους κύριους σταθμούς της ιστορίας της ελληνικής εκπαίδευσης στην Κύπρο στους δύο τελευταίους αιώνες, δίνοντας έμφαση στις μεγάλες αλλαγές που συντελέστηκαν στη διάρκεια της δεύτερης Αγγλοκρατίας στο νησί (1878-1960). Με την αξιοποίηση των ποσοτικών και ιστορικών δεδομένων επιχειρείται η απόδειξη του κομβικού ρόλου της ελληνικής παιδείας στους αγώνες των Κυπρίων για ελευθερία και κοινωνική πρόοδο.

Βιογραφικό σημείωμα:

Ο Πέτρος Παπαπολυβίου έζησε τα πρώτα δεκατέσσερα χρόνια της ζωής του, μέχρι την προσφυγιά του 1974, στη Λάπηθο. Οι προπτυχιακές και μεταπτυχιακές του σπουδές έγιναν στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπου πήρε και το διδακτορικό του (1996). Από το 2002 διδάσκει Σύγχρονη Ελληνική Ιστορία στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ανάμεσα στα κύρια επιστημονικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνονται η ιστορία της νεότερης και σύγχρονης Κύπρου, οι ποικίλες και αμφίδρομες σχέσεις Κύπρου – Ελλάδας, με έμφαση στην ιστορία του ενωτικού κινήματος και του κυπριακού εθελοντισμού, ο Αγώνας της ΕΟΚΑ, η ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας, το πραξικόπημα και η τουρκική εισβολή του 1974 και η περίοδος της γερμανικής Κατοχής και του Εμφυλίου στη Θεσσαλονίκη. Έχει συγγράψει ή επιμεληθεί πολυάριθμα βιβλία και άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και σε συλλογικούς τόμους.

Νάσα Παταπίου, Ιστορικός - Ερευνήτρια

«Γυμνάσιο Ριζοκαρπάσου: Ζώσα Ελληνική Παιδεία στην Κατεχόμενη Γη μας»

Το 1917 στην αυγή του 20^{ου} αιώνα οι φιλοπρόοδοι κάτοικοι του Ριζοκαρπάσου, έχοντας στήριγμα την πλούσια μονή του Πρωτοκλήτου, προχώρησαν στην ίδρυση Ανωτέρας Σχολής για τη μόρφωση και καλλιέργεια των νέων. Στις 22 Αυγούστου 1917 δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα *Ελευθερία* σχετική αγγελία με τον τίτλο «Ανωτέρα Σχολή εν Ριζοκαρπάσω» με κοινοποίηση της απόφασης των κατοίκων για ίδρυση Ανωτέρας Οκταταξίου Σχολής.

Στην παρούσα ανακοίνωση θα αναφερθούν οι ενέργειες της Διαχειριστικής Επιτροπής της Ιεράς Μονής Αποστόλου Ανδρέα, η οποία είχε αναλάβει το όλο έργο της ίδρυσης, θα σχολιαστούν στοιχεία σχετικά με τις ονομασίες που είχε λάβει κατά καιρούς το εκπαιδευτικό ίδρυμα και στους χώρους στους οποίους στεγάστηκε έως ότου οικοδομηθεί κτήριο για τη στέγασή του. Τέλος θα γίνει μια ιστορική αναδρομή στην πορεία του εκπαιδευτηρίου από την ίδρυση του έως σήμερα, που αποτελεί μοναδική περίπτωση Ελληνικού Γυμνασίου το οποίο λειτουργεί στην κατεχόμενη Κύπρο.

Βιογραφικό σημείωμα:

Η Δρ Νάσα Παταπίου σπούδασε Βυζαντινή και Νεοελληνική Φιλολογία, Ιστορία και Αρχαιολογία, Θέατρο και είναι διδάκτωρ Ιστορίας. Είναι ποιήτρια και ιστορικός-ερευνήτρια με πεδίο έρευνας τη Φραγκοκρατία και ιδιαίτερα τους χρόνους της Βενετικής κυριαρχίας στην Κύπρο. Εργάστηκε στη Μέση Εκπαίδευση στην Ελλάδα, στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών και υπηρέτησε για πέντε χρόνια ως Μορφωτική Ακόλουθος και Διευθύντρια στο Σπίτι της Κύπρου, στην Κυπριακή Πρεσβεία στην Αθήνα.

Είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων στην Ελλάδα, εμπειρογνώμονας για την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά και μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τη Δημιουργία Αρχείου Ιστορίας της Ελληνικής Κυπριακής Εκπαίδευσης (ΥΠΑΝ).

Είναι βραβευμένη ως ποιήτρια με δύο Κρατικά Βραβεία Ποίησης από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ως ιστορικός έχει τιμηθεί με βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών. Τιμήθηκε επίσης από το Σωματείο «Το Ριζοκάρπασο» της γενέτειράς της «για την πολύτιμη προσφορά της στα γράμματα και τον πολιτισμό».

Χρυσόθεμις Χατζηπαναγή, Φιλολόγος, Πρόεδρος Ελληνικού Πνευματικού Ομίλου Κύπρου (Ε.Π.Ο.Κ.) και Λυκείου Ελληνίδων Αμμοχώστου (Παράρτημα Λευκωσίας)

«Τα Γυμνάσια της Αμμοχώστου»

Η εισήγηση εξετάζει σε μια σύντομη ιστορική αναδρομή την ίδρυση των Γυμνασίων της Αμμοχώστου, τους κυριότερους σταθμούς της εξελικτικής τους πορείας, τους σκαπανείς πρώτους διδάξαντες και τους μετέπειτα ευπαιδευτους-λόγιους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι συνέβαλαν με την εποικοδομητική συνέργεια

εμπνευσμένων φορέων της πόλης στην εδραίωση και ανάδειξη της λαμπρής τους ακτινοβολίας. Εκτός από τη κτηριακή υποδομή, τον εργαστηριακό εξοπλισμό και τους άλλους λειτουργικούς χώρους των σχολείων μας, θα σημειωθεί επίσης η κατά αδρομερή χρονικά στάδια αυξητική σύνθεση των μαθητικών τους πληθυσμών. Επί πλέον, θα γίνει αναφορά στις κυριότερες ενδοσχολικές δράσεις και τις επιδόσεις των μαθητών υπό την καθοδήγηση των καθηγητών τους σε πλείστες όσες δραστηριότητες, που συντέιναν καθοριστικά όχι μόνο στην επίτευξη των μαθησιακών και παιδαγωγικών στόχων αλλά και στην πραγμάτωση των μορφωτικών και πολιτισμικών επιτευγμάτων της Αμμοχώστου.

Ενδεικτικά θα επισημανθούν η έκδοση μαθητικών περιοδικών, οι θεατρικές παραστάσεις, ειδικότερα αρχαίου δράματος, που έγραψαν ιστορία στα τότε σχολικά δρώμενα, τα υψηλά επίπεδα του αθλητισμού, των επετειακών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, η συμμετοχή με εμβληματικά άρματα στα ανθεστήρια και στο φεστιβάλ πορτοκαλιού, όπως και σε άλλες εξωσχολικές διοργανώσεις με πολιτιστικά και αθλητικά μας σωματεία. Εξ ου και η πολυσχιδής αυτή δραστηριοποίηση των Γυμνασίων μας αντικατοπτρίζει τη δημιουργική πρόοδο πολυπληθών αποφοίτων, που συνεισέφεραν στην οικονομική άνθηση της πόλεώς μας και διέπρεψαν με το έργο τους στα Γράμματα, τις Τέχνες και τις Επιστήμες εντός και εκτός Κύπρου, όπως καταγράφονται στο τρίτομο πόνημά μας υπό τον τίτλο *Σύμμεικτα Ελληνικών Γυμνασίων Αμμοχώστου*.

Τα εκπαιδευτήρια της Αμμοχώστου, ωστόσο, με πρωτοπόρο το Ελληνικό Γυμνάσιο Αμμοχώστου (ΕΓΑ), δεν υπήρξαν μόνο πνευματικά φυτώρια αλλά και εφαλτήρια πατριωτικών αγωνιστικών ιδεωδών, καθώς γαλούχησαν πεσόντες μαχητές στα πολύνεκρα πεδία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και εξέχουσες ηρωικές μορφές του επικού Εθνικοαπελευθερωτικού μας Αγώνα του 1955-1959.

Βιογραφικό σημείωμα:

Γεννήθηκε στην Αμμόχωστο και αφού απεφοίτησε από το Γυμνάσιο Θηλέων Αμμοχώστου, σπούδασε Ελληνική Κλασική Φιλολογία, καθώς και Γαλλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σπούδασε, επίσης, θέατρο στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και παρακολούθησε επιμορφωτικά προγράμματα εκπαιδευτικής διοίκησης.

Έλαβε μέρος με εισηγήσεις της σε διεθνή φιλολογικά και λογοτεχνικά συνέδρια. Είναι πρόεδρος του Ελληνικού Πνευματικού Ομίλου Κύπρου (ΕΠΟΚ) και πρόεδρος του Παραρτήματος Λευκωσίας του Λυκείου Ελληνίδων Αμμοχώστου. Υπηρέτησε ευδόκιμα τη Μέση Εκπαίδευση σε διάφορα σχολεία της Κύπρου, απ' όπου αφυπηρέτησε το 2008 ως Λυκειάρχης.

Ασχολήθηκε συστηματικά με το σχολικό θέατρο, ανεβάζοντας με επιτυχία πολλές μαθητικές παραστάσεις αρχαίου και νεότερου δράματος. Εκτός από τις φιλολογικές της μελέτες, ενδιέτριψε, επίσης, στην αρθρογραφία (υπογράφοντας δικές της στήλες στον ημερήσιο και εβδομαδιαίο Τύπο), το δοκίμιο, τη θεατρογραφία, την ποίηση και την κριτική, καθώς και σε άλλα είδη λογοτεχνικής δημιουργίας. Το πολυσέλιδο ποιητικό και πεζογραφικό της έργο διαπνέεται από λυρική ευαισθησία, βαθύ φιλοσοφικό στοχασμό και ευρύτερο κοινωνικό προβληματισμό.

Θεοφανώ Κυπρή, Φιλολόγος, Πρώην Ανώτερη Ερευνήτρια στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών

«Γυμνάσιον Κυρηναίας»

Το Γυμνάσιον Κυρηναίας σε όλα τα χρόνια της πορείας του αποτελούσε πραγματικά έναν πνευματικό φάρο που ακτινοβολούσε για δεκαετίες και εξέπεμπε τα φώτα της Ελληνικής Παιδείας όχι μόνο στην πόλη της Κερύνειας, αλλά και σε όλα τα γειτονικά χωριά, με παράλληλη σημαντική συμβολή στην εθνική, πνευματική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη της Κερύνειας και της γύρω περιοχής. Χάρη στις άοκνες προσπάθειες πολλών εμπνευσμένων Γυμνασιάρχων και άξιων καθηγητών του, που εργάστηκαν με πάθος και όραμα για να το αναδείξουν, πέραν από το σημαντικό εκπαιδευτικό και παιδαγωγικό του έργο, το Γυμνάσιο πάντοτε πρωτοπορούσε και ήταν ο κύριος διοργανωτής όλων των εθνικών, πνευματικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων στην πόλη. Παράλληλα, σημαντική υπήρξε και η συμμετοχή του στους αγώνες του κυπριακού ελληνισμού εναντίον των Άγγλων κατακτητών, όπως στα γεγονότα των Οκτωβριανών στην Κερύνεια και στον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ του 1955-59. Η σημασία που δόθηκε στη Μέση Εκπαίδευση μετά την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960, είχε πολύ θετικά αποτελέσματα και στο Γυμνάσιο της Κερύνειας. Το κτήριό του επεκτάθηκε, αυξήθηκαν οι καθηγητές και οι μαθητές και με τα πολύ σύγχρονα για την εποχή εργαστήρια φυσικής και χημείας που απέκτησε ήταν ένα από τα καλύτερα γυμνάσια της Κύπρου, μέχρι την τουρκική εισβολή και κατοχή το 1974, που έγινε η μεγάλη καταστροφή.

Βιογραφικό σημείωμα:

Η Θεοφανώ Κυπρή κατάγεται από την Κερύνεια. Σπούδασε Ελληνική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εργάστηκε για μερικά χρόνια στη Μέση Εκπαίδευση και στη συνέχεια στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών. Το πεδίο έρευνας με το οποίο ασχολήθηκε ήταν η κυπριακή διάλεκτος και ο λαϊκός πολιτισμός της Κύπρου, για τα οποία έχει εκδώσει σχετικά βιβλία στα Δημοσιεύματα του Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών. Υπό την ευθύνη και καθοδήγησή της συγκροτήθηκε στο Κέντρο *Αρχείο Προφορικής Παράδοσης* με πλούσιο ηχητικό υλικό για όλες τις κατεχόμενες περιοχές της Κύπρου μέσα από μαρτυρίες των κατοίκων τους. Έχει δημοσιεύσει πολλές μελέτες, άρθρα και διαλέξεις της για την ιστορία και τον πολιτισμό της κατεχόμενης πόλης της, για την οποία έχει, επίσης, εκδώσει και σχετικά βιβλία.

Για ένα διάστημα διατέλεσε Πρόεδρος του Λαογραφικού Ομίλου Κερύνειας, καθώς και Μέλος του Συμβουλίου του Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών.

Σώζος Χαραλαμπίδης, πρώην Γυμνασιάρχης, Πολιτιστικός Λειτουργός του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου

«Γυμνάσιο Μόρφου»

Η εισήγηση αναφέρεται στους τομείς της προόδου και του πολιτισμού της μορφίτικης κοινωνίας. Όλα αυτά καταστράφηκαν με την τουρκική εισβολή το

1974, προσφυγοποιήθηκε ο πληθυσμός της πόλης με βαριές απώλειες πολλών, δυστυχώς, ζώων.

Βιογραφικό σημείωμα:

Γεννήθηκε στην Μόρφου 28 Μαρτίου 1938. Φοίτησε στο Ελληνικό Γυμνάσιο Μόρφου και στην Παιδαγωγική Ακαδημία. Σπούδασε Μουσικές Σπουδές με υποτροφία της Κυπριακής Κυβέρνησης, στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Εθνικόν Ωδείον Αθηνών, αποκτώντας τα πτυχία Αρμονίας, Αντίστιξης, Φούγκα, Ενορχήστρωσης, Ενοργάνωσης και Βυζαντινής Μουσικής. Παρακολούθησε Σεμινάρια Παιδαγωγικών στην Κύπρο και στο εξωτερικό.

Υπηρέτησε την Παιδεία από όλες τις βαθμίδες της Κυπριακής Εκπαίδευσης σαν δάσκαλος, καθηγητής, Β. Διευθυντής και Γυμνασιάρχης. Δημοσίευσε εκπαιδευτικά άρθρα και μουσικολογικές μελέτες επί σειρά ετών και υπήρξε Πρόεδρος του Συνδέσμου Καθηγητών Μουσικής για αρκετά χρόνια.

Έχει πλούσιο συνθετικό έργο με κορυφαία έργα τα Λαϊκά Κυπριακά Ορατόρια «Κυπριάδα, Μοιρασμένη Λευκωσία, Νησί του Έρωτα και της καρδιάς μου Μούσα». Η ποίηση ανήκει στους δόκιμους ποιητές: Θεοκλή Κουγιάλη, Ρούλα Σταύρου Ιωαννίδου, Ανδρέα Γρ. Ορφανίδη και Μαίρη Ελευθεριάδου.

Ασκεί το λειτούργημα του Ιεροψάλτη για εξήντα πέντε χρόνια. Υπήρξε μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής του ΘΟΚ για δύο θητείες.

Μετά την αφυπηρέτησή του από τη Δημόσια Εκπαίδευση, εργάστηκε για 19 χρόνια στο Cyprus College και σε συνέχεια στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο σαν Πολιτιστικός Λειτουργός του Πανεπιστημίου, ιδρύοντας το γνωστό «Πανεπιστήμιο της Δευτέρας» στο οποίο έδωσαν διαλέξεις εκατοντάδες ομιλητές από όλο τον κόσμο. Κράτησε τη θέση του Πολιτιστικού Λειτουργού μέχρι τη μέρα της αποχώρησής του.

Τιμήθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία επί Προεδρίας του αείμνηστου Προέδρου Τάσου Παπαδόπουλου, για τη συνεισφορά του στην οικοδόμηση της Σύγχρονης Πολιτιστικής Φυσιολογίας της Κύπρου.

Είναι ιδρυτής και Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Καλλιτεχνικής Χορωδίας Λευκωσίας το 1981 και για 35 χρόνια, η Καλλιτεχνική Χορωδία μετέχει σε παγκόσμιους Διαγωνισμούς Χορωδιών που διοργανώνει ο Παγκόσμιος Μουσικός Οργανισμός «Interculture». Πριν προσφυγοποιηθεί, ανέπτυξε πλούσια πολιτιστική και καλλιτεχνική δραστηριότητα, ιδρύοντας Φιλαρμονικές Ορχήστρες, στο Γυμνάσιο Λαπήθου, στο Β΄ Γυμνάσιο Μόρφου, στο Σωματείο Διγενής Ακρίτας Μόρφου, στο Παγκύπριο Γυμνάσιο και τετράφωνα χορωδιακά συγκροτήματα, αναδεικνύοντας την Μόρφου σαν πολιτιστικό φάρο όλου του διαμερίσματος Μόρφου. Ερασιτεχνικά ασχολήθηκε ως σκηνοθέτης αρχαίας τραγωδίας και άλλων θεατρικών έργων, που παρουσιάστηκαν στο Αρχαίο Θέατρο των Σόλων και σε Θέατρα της Μόρφου. Τα τελευταία χρόνια υπήρξε Πρόεδρος του προσφυγικού Σωματείου Διγενής Ακρίτας Μόρφου και τώρα Επίτιμος Πρόεδρος του Σωματείου.

Σε ηλικία 83 χρόνων απέκτησε τον Μεταπτυχιακό Τίτλο Σπουδών: «Master of Arts, Ελληνικές Σπουδές», στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

Καλλιόπη Χαρμαντά Πρωτοπαπά, Φιλολόγος - Ερευνήτρια

«Το Ελληνικόν Γυμνάσιον Λαπήθου»

Η περιοχή παρουσιάζει ένα μορφωτικό επίπεδο ψηλό από την παλιά εποχή. Από τα μέσα του 19^{ου} αι. αναφέρεται ότι παιδιά και από τις δυο κωμοπόλεις παρακολουθούσαν μαθήματα στο πνευματικό κέντρο της περιοχής, τη μονή της Αχειροποιήτου.

Τις αρχές του 20ού αι. γίνονται διάφορες προσπάθειες για ίδρυση Ανώτερης Σχολής στην περιοχή. Στην αρχή στόχος ήταν η δημιουργία Ανώτερης Σχολής Λαπήθου – Καραβά, με τη μεσολάβηση του μητροπολίτη Κερύνειας. Η Σχολή αυτή όμως λειτούργησε μόνο για ένα χρόνο, λόγω διαφωνιών.

Το 1917 λειτούργησε το Σχολαρχείο Λαπήθου, που εξελίχθηκε σταδιακά σε Ημιγυμνάσιο και ολοκληρώθηκε σε εξατάξιο, το Ελληνικό Γυμνάσιο Λαπήθου, όπου φοιτούσαν μαθητές από τη Λάπηθο, τον Καραβά και τα γύρω χωριά.

Αρχικά λειτούργησε ως εξατάξιο κλασικό Γυμνάσιο και από το 1965-1966 δημιουργήθηκε και Πρακτικό Τμήμα.

Ένας πνευματικός φάρος για την περιοχή.

Βιογραφικό σημείωμα:

Η Καλλιόπη Χαρμαντά Πρωτοπαπά το γένος Χαρμαντά γεννήθηκε το 1944 και κατάγεται από τον Καραβά της επαρχίας Κερύνειας. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και πήρε το πτυχίο της το 1967 από το Ιστορικό-Αρχαιολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου. Στη συνέχεια εργάστηκε σε σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης ως απλή καθηγήτρια και από το 1992 ως Βοηθός Διευθύντρια.

Παράλληλα με το εκπαιδευτικό της έργο ασχολήθηκε με την έρευνα στους τομείς της ιστορίας, της Λαϊκής Τέχνης και της λαογραφίας. Από το 1990 ως το 2004 εργαζόταν στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών με μερική απόσπαση και ανήκε στην ομάδα των ερευνητών που οργάνωσαν το Αρχείο Προφορικής Παράδοσης του Κέντρου. Επιμελήθηκε βιβλία και περιοδικά, δημοσίευσε μελέτες και άρθρα σε θέματα ιστορίας και λαογραφίας και έδωσε διαλέξεις σε συναφή θέματα.

Η Καλλιόπη Πρωτοπαπά πήρε το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας, Χρονικό – Μαρτυρία, για «Τα έθιμα της γέννησης στην παραδοσιακή κοινωνία της Κύπρου» το 2009. Επίσης, τιμήθηκε με αργυρό μετάλλιο από τον οργανισμό της Γαλλίας Arts-Sciences-Lettres το 2009 για το συγγραφικό της έργο και την προσφορά της στον πολιτισμό της Κύπρου και πήρε το Α΄ Βραβείο από τον οργανισμό Concours Litteraire APPEL της Biscarosse της Νοτιοδυτικής Γαλλίας για τα «Έθιμα του παραδοσιακού γάμου στην Κύπρο».

Επίσης βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών το 2013 για το τετράτομο έργο της για τα έθιμα του κύκλου της ζωής [Γέννηση – Γάμος - Θάνατος].

Ζήνα Λυσάνδρου Παναγίδη, Δήμαρχος Λευκονοίκου, Φιλολόγος

«Γυμνάσιο Λευκονοίκου: ο φάρος της Μεσαορίας»

Στην παρέμβασή μου, θα παρουσιάσω το ιστορικό της δημιουργίας του σχολείου μας το 1938 και τη μετεξέλιξή του από «Εμπορικών Κολλέγιον Λευκονοίκου», σε «Ανωτέρα Σχολή Λευκονοίκου», σε «Καμιντζειο Ανωτέρα Σχολή Λευκονοίκου», σε «Ελληνικόν Γυμνάσιον Λευκονοίκου» και «Γυμνάσιον Λευκονοίκου».

Στη συνέχεια, θα αναφερθώ στη δράση των μαθητών και μαθητριών του σχολείου μας κατά τη διάρκεια της Ε.Ο.Κ.Α., την ίδρυση της μεγαλοπρεπούς Αίθουσας Τελετών του Γυμνασίου μας το 1967, τους ήρωές μας του 1974, σε κάποιους/-ες απόφοιτους μας που ξεχώρισαν, τις τιμητικές εκδηλώσεις προς τιμήν των καθηγητών/-τριών μας, κάποιες θύμισες από τη ζωή του σχολείου μας, και θα τελειώσω, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη μας προς τους πνευματικούς μας γονείς για τον βαρύ πνευματικό οπλισμό που μας πρόσφεραν, με τον οποίο καταφέραμε να διαπλεύσουμε τις συμπληγάδες της προσφυγιάς μας!

Βιογραφικό σημείωμα:

Γεννήθηκα στο Λευκόνοικο στις 7 Ιουλίου 1955, και είμαι κόρη του Άντωνα Π. Λυσάνδρου και της Χριστίνας Γιαννή Καμιντζή. Αποφοίτησα από το Γυμνάσιο Λευκονοίκου (Πρόεδρος και Σημαιοφόρος του Γυμνασίου) και είμαι πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Υπότροφος του Ι.Κ.Υ. Ελλάδας). Επίσης, είμαι κάτοχος Μάστερς στην Εκπαιδευτική Διοίκηση και Πολιτική, με υποτροφία του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, στο Άλμπανι, το 1992-1993.

Υπηρέτησα τη Δημόσια Εκπαίδευση της Κύπρου ως φιλόλογος για 35 χρόνια, ενώ από το 1993-1995 ήμουν αποσπασμένη στο γραφείο της Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού, μ. Κλαίρης Αγγελίδου, ως Υπεύθυνη των Δημόσιων Σχέσεων της. Ήμουν Πολιτιστική Λειτουργός του Δήμου Λευκονοίκου, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου με Δήμαρχο τον μ. Λυκούργο Κάππα. Μαζί με φίλους και φίλες συνεργαστήκαμε στη διοργάνωση και παρουσίαση εκδηλώσεων του Δήμου και του Σωματείου μας, στην έκδοση των περιοδικών μας, των ημερολογίων μας κ.ά. Έτσι, ήταν φυσικό επακόλουθο, λόγω της μεγάλης δράσης μου τις προηγούμενες δεκαετίες, να με εκλέξει ο κόσμος μας δήμαρχο της κωμόπολής μας, και γι' αυτό τον ευγνωμονώ.

Συνεργάστηκα, επιπλέον, με το ραδιόφωνο, την τηλεόραση, με εφημερίδες και περιοδικά στην Κύπρο, την Ελλάδα και το εξωτερικό. Επιπρόσθετα, είμαι, συγγραφέας των βιβλίων: «Μνήμη πατρίδας» και «Τα βιβλία που αγάπησα».

Είμαι παντρεμένη με τον Αριστείδη Παναγίδη, συνταξιούχο Διευθυντή της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδας, και έχουμε έναν γιο, τον Ανδρέα Παναγίδη, ο οποίος φέρει το όνομα του ήρωα παππού του.

Από την 1^η Ιανουαρίου 2017 είμαι Δήμαρχος Λευκονοίκου. Ως Δήμαρχος εξέδωσα διάφορα βιβλία για το Λευκόνοικο, ιδιαιτέρως, όμως, σεμνύνομαι για το έργο μου: «Του Λευκονοίκου τα πεσόντα τέκνα». Συμμετείχα, εξάλλου, στη δημιουργία δύο ντοκιμαντέρ (1:10' και 40') με τίτλο: «ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟ της Μεσαρκάς καμάριν», με κείμενα και απαγγελία, αλλά και πρωτοστάτησα στη φωτοαναστατική ανατύπωση οκτώ τευχών του περιοδικού του Γυμνασίου Λευκονοίκου: «Φωτεινή Πορεία», 1965-1973, έκδοση της Ιεράς και Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.